

โรงเรียนวิวัฒนนโชนิก จังหวัดสุรินทร์ กลุ่ม 5-6 16-18/12/55
กลอนความประทับใจ

สักมาหน้าหนาวลาข้าที่
นั่งแปรงฟันล้างหน้า ขี้ใจไม่วาง
ถ้าสี่ครั้งนั่งรอมาโรงเรียน
เข้า Seven ซ้อมนมและผงยา
ถึงน้ำครึ่งขันรถทัวร์ไต่ริมตัวออก
จับมือขึ้นรถที่หนึ่งจับมือ
ทำชั่วโมงเดินทางวังสระเกษ
จับเดินมาส่งลูกหลานจนจวนอายุ
เดินข้ามเขาแสนสูงแต่สุดใจ
2 มิโลๆ ทอดตาแสนไกล
ทอดสายตาถึงดั่งสองดวงตา
แนบชิดแล้วแนบชิดแล้ว เพราะรักใคร่
อาทรนั้น เลี้ยงดีเป็นอาตม
หยิบยื่นได้ตามสบายไม่ถืออะไร
ที่พำนัก สุขสบาย คล้ายไร้โรคแถม
ขำมาเล่าเปิด ลอสิ่งจกกัน
สุดทึ่งมาเข้าใจในที่มีความสุข
เย็นเดือนวันรอวันเฝ้าหน้าตา

ทำลงทหน้าฝนหน้าหนาวไม่ไหว
แสนสุขใจนี้สูงดู
ลมพัดเย็นต้นน้ำ นานอนอนนอน
พร้อมมาเล่า ให้อีกคืน ตอนกลางคืน
ไม่ยอมบอกรอดแน่นเป็นปลาคะป๋อ
กลางหัวของเทวดาเทวดาไทย
ซึ่งประหลาดโทรทัศน์ที่สวยงาม
ไอ้โคร้ายใจของเราเป็นชื่อทูล
พูดจาใคร่ครวญระแวงไม่ไหว
แสนปวดใจเพราะต้องหักและบีบมัน
เห็นอันใดเกาะกันไม่รื้อเสียใจ
หัวตาคล้ายเงาในน้ำเลยสักท้อ
กินจนเป็นชื่อเพื่อกินหัว
เพราะที่นี้ เขารู้เรื่องสารพัน
เลี้ยงดีใจแล้วนอนหลับไม่เผลอเผลอ
รสและกลิ่นของนมหวานอร่อย
ใจมีกุศลของจิตใจ และสติ
เลื่อนพันใจเป็นผอ:สระเกษ

เมื่อมาถึง เห็นป่าสูงใหญ่
ได้กินหัวในป่าสุลาลัย

เมื่อมาถึง ทั้งนอนกับหลับสนิท
เรียกเพื่อน ๆ พวกเขาก็เฉยเมย

เมื่อยามลึก มองดูน้ำสายธาร
น้ำรินชมแสงสว่าง แห่งทุกหยก
ตื่นเข้ามาไปนอนไปคู่ไก่
ได้เห็นแล้วชื่นชมภิรมย์ตา

เดินขึ้นไปในป่าอันไพศาล

ทนรำคาญแมลงที่ไม้ไทรโดย

ยังไม่คิดในเรื่องอาบน้ำเลย

จะให้เป็นที่นอน เกษอยู่ข้างใต้ขง

ช่วงองามท่ามกลางสายไพร

แสนสุขใจ ที่ได้ร่มเกล้าอมก

เดินไปไกล เมื่อไปรมนภพนา

ที่ได้มาชื่นชมแสนสุขใจ

สระแก้วเจ้า

ไฉนหนอรอบบั้นนั้นแสนเศร้า

กว่าจะถึงสระแก้วนั้นแยกกัน

เมื่อมาถึงสระแก้วสิญญาณหาย

ขึ้นหน้าต่างปีนระเบียงก็ทำลา

เดินเข้าป่าให้ระวังลูกปะ

สระดุดหินเดินชมไม้กินไม่รอ

มีแก้วล้อยในป่ามากมายนัก

มีต้นไม้ใบหญ้าที่น่ายน

เมื่อเดินเสร็จก็พากันกลับที่พัก

ได้อาบน้ำขึ้นน้ำเย็นสด

เมื่อมาถึงเวลาเย็นสุดท้าย

การแสดงทุกกลุ่มช่างเพริศแพรว

คืนไม่เข้าก็พากันรีบอาบน้ำ

ได้พากันทำกิจกรรมอย่างมากมาย

ทำหน้าเฒ่าเบียดกันอยู่ข้างหลัง

นั่งจับกันจนเหนื่อยไปทั้งตัว

ก็ไม่หายเหนื่อยคืนนอนหงาย

แต่สุดท้ายนี้เองยากได้ใจ

เดินไปชมขึ้นชากันนี้จน

เกือบตีลังกาหน้าอกกันหลายคน

เห็นประจักษ์เต็มแจ้งทุกแห่งหน

ทว่าผู้คนหลังใจรักกันเข้ามา

ดีใจนักที่ได้นอนลึกที่หนา

ก่อนจะมาซ้อมแสดงกัน

ช่างใจหายเกือบจะได้อาลาแล้ว

เมื่อเสร็จแล้วก็แยกย้ายกันเข้านอน

จากการเข้าร่วมกันมีอสุตท้าย

ครั้งสุดท้ายที่ได้ดูสระแก้วเฮฮ

กลุ่ม 11-12

เฮฮา ล่เกรวาช

จากตีห้าเดินทางมาล่เกรวาช เล่นประหลาดอัศจรรย์เป็นหนักหนา
ต้องนั่งอัดเบียดกันจนได้มา สุดจะฮาได้กร้อยกว่าถ ๒ คัน
มาถึงที่มือถือโทรไม่ได้ จะบ้าตายทำยังไงล่ะตัวฉัน
ไหนจะกักไหนจะแฟนคนล่ดัญ หาสัญญาณทักวันไม่มีเลย
วันต่อมาต้องเดินป่าเล่นจะเมื่อย เดินเรื่อย ๆ ไปมาไม่อยู่เฉย
พอถึงที่ก็เขมือบเต็มทีเลย ที่ไม่เคยเปียกในป่าเราก็ทำ
เรื่องอาหารเราก็ทานอย่างเต็มที่ เราล่เล่นเปรมปรีดิ์โคตรขบขันทำ
เราจะเก็บเรื่องนี้เป็นความทรงจำ ที่ได้ทำจะจดจำตลอดไป

โรงเรียนวิวัฒโนวิทยา จ. สุรินทร์

๑๖-๑๘/ธ.ค./๕๕

กลุ่ม ๘ อธิษ
กลุ่ม ๔ อธิ... อ่า อี... อ่า

กระรอกน้อยน้อยหนาวมาหาไฟ

เราใจได้หนาวห่อหุ้มห่อหุ้ม

สีเวลาลงกึ่งฟ้าขาว

เนื้อห่อหุ้มกึ่งห่อหุ้มกึ่งห่อหุ้ม

อาหารการกินก็อื้ออยู่
แต่ที่หัวดำไท่ห่อหุ้มก็อื้อ

กินแต่ห่อหุ้มไปไหนก็อื้อ
นวดนวดกึ่งกึ่งกึ่งนวดนวด

แดดดูดาวชาชาดูดูดู

หนาวห่อหุ้มเดี๋ยวก็อื้อก็อื้อ

ดูพาทันต๊ะตาตาห่อหุ้ม

ห่อหุ้มเดี๋ยวก็อื้อก็อื้อ

อันห่อหุ้มห่อหุ้มก็อื้อก็อื้อ

ห่อหุ้มกึ่งกึ่งไปไหนแล้วห่อหุ้ม

นวดนวดไปไหนก็อื้อก็อื้อ

ห่อหุ้มห่อหุ้มห่อหุ้มห่อหุ้ม

W. T.

16-12-55

ออกเดินทางมาที่สระเกศราช
 พอลากลิ่นที่อวลอวลตากใจ
 วันที่สองออกเดินทางสายลับมาก
 ไฉนบเรอป่าดิบแล้งป่าเต็งรัง
 พอลากลิ่นที่อวลอวลตากใจ
 ก่อนเข้างานอีร่ามาป่าตำบรอ
 ขึ้นเจ้ามาทอว้อ และจากสี่แยก
 มีเสียงเล็กเสียงน้อยปล่อยออกไป

ชื่อประหลาดแบบนี้มีที่ไหน
 คนอะไรรู้สติในน้ำรักจ้ว
 เดินมาลากตัวเมื่ออยู่ทั่วปวงนอ
 และก๊วยเดินโก่งฝ่าพญาสอ
 สุขสำราญเย็นที่หน้าบ้านนอ
 กินกันต่อจนอิ่มแปล้สบายใจ
 วันนั้นเย็นเย็นเย็นกันสนั่นหน้าใจ
 เสียงบอใครไม่รู้เวลาเอกเอก

สะใจที่ได้มาสะเกราช

สะใจสะดวงได้	เที่ยวท่อง
สะสมความรู้ก้อง	เกริกห้ำ
ร่วมคิดร่วมเพื่อนพ้อง	ศูนย์วิจัยธรรมชาติเฮย
สะเกราชเอกอ้า	แหล่งล้นมรดกไทย
ที่พักสำนักงานดี	บริการ
อาหารเลิศรสมี	มากล้น
ชำนาญการไมตรี	เลิศล้นน้ำใจ
ได้พักรักร่วมยล	ร้อยจนนำไม่ลืมน

เจรจา

โรงเรียนวิวัฒโนโยธิน

17 ธ.ค. 55